

„Nyisd meg ajkamat, Uram, és dicséretedet hirdeti szám.”

Zsolt 51,17 – Augusztus 28-ikái, reggeli áhitat

Ilyen is van... akar az ember, de mégsem bírja! Amikor a régmúlt emlékeinek ereje hatalmába keríti az embert, akkor igen gyorsan elmúlik a ma, s ha a "rendelt időt" elillantják a múltbéli események legkülönbébb értelmezései, akkor bizony hiába szeretne az ember valamit, az akaráson túl szükség van idő-adta lehetőségre is. Nos, így történt meg, hogy az elmúlt napok reggeli óráiban - Útmutatónk igéi alapján a régmúltba merengtem... Ezen gondolataimat hadd osszam most meg hűséges Olvasóimmal, akik rá-ráklíkelnek reggelenként írt áhítataimra - amit köszönök itt is - s Isten áldása legyen ezután is ezeken a csendes percekben!

Nos, elmerengéseim legfőbb oka, hogy aug. 26-án, 20 évvel ezelőtt evangélikus lelkésszé avattak... Mert nálunk evangélikusoknál mindent szentelünk, illetve szentelhetünk az Úrnak (harangtól a sírkövön át a parókiáig), de a lelkészt "csak" avatjuk. Rendjén is van ez, hiszen a papi rend nem szentség,

hanem élet-stílus, bürokratikusán megfogalmazva: hivatalvezetés. Ezt is lehet jó szívvel és odaadással, meg "elnagyoltan" és hanyagul végezni, mint minden mást az életben. A lelkész tehát nem különb a többi ember-nél! A lelkész más ember... Ha persze nagyon más, akkor abból gondok adódnak, mert a lelkész is csak egy báránka a nyájból, azzal a lényegi(!) különbséggel, hogy a JőIsten az ő nyakába egy csengettyűt akasztott, ami éjjel-nappal - ha akarja, ha nem, - minden mozdulatára megszólal... Ez lehet olykor terhes pillanat, de a többiek számára kiváló lehetőséget ad saját helyük/helyzetük meghatározására. Közérről vagy távolról szól a csengő hangja - azaz a lelkész élete, munkája - olykor még iránymutatóvá is válhat a "nyáj" számára.

20 év jelentős idő. Egy gyülekezetben szolgálva méginkább. Ha viszont a tényeket nézzük: az húsz tkp. huszonegy, hiszen negyedéves teológus koromtól szolgálók rendszeresen a tatai gyülekezetben... Az azt megelőző években pedig egyre gyakrabban: az első helyettesítésem istentisztelet szolgálattal egybekötve pedig 1984 decemberében(!) volt. Gyakorlati teológiai látásban, hitbéli meggyőződésben - ahol most éppen vagyok -, abban bizony jelentős része van a tatai gyülekezet összetartásának, szeretetének is. Mégis, amikor az ember - merthogy ember! -, mérleget, akkor az alábbiakat szükségszerűen hangsúlyoznia kell.

A lelkészi szolgálat különösen nehéz hivatás. Olyannyira, hogy egyedül - óriási személyes áldozat nélkül - ezt nem is lehet végezni! Mindig kell hozzá egy kis-közösség (Jézus Urunk mondja: "Menjetek!" s nem azt mondja "Menjél!"...); nálunk protestáns tradíciónk alapján kell a Társ, a feleség - régiesen szólva: a papné. Ma-napság, amikor majd mindenütt a világban a protestáns teológia fakultáson túlsúlyba került a női hallgatók aránya, s MEE-ben (Magyarországi Evangélikus Egyház) is a szolgálatot végző lelkészek egyharmada(!) nő, akkor különösen is fontos hangsúlyozni a "gyengébbik" nem olykor férfiakat is megszégyenítő szolgálatát. A lelkész kiegyensúlyozott életét, harmóniáját nemcsak hite - persze elsősorban mégis az(!) -, de családja is meghatározza. Az, hogy a papcsalád - beleértve a gyerekeket - együtt is tudjon szolgálni a gyülekezetben, leginkább a "papnékon" múlik. Bölcsesség, szív, s akarat nélkül félrecsúsznak a dolgok: a lelkész-család gyermekei gyakran nyúgnak érzik a gyülekezeti életben való aktív részvételt, s nemegyszer hátat is fordítanak az Egyháznak, mert úgy élték meg gyerekkorukat, hogy szüleinknek mindig mindenki, s minden "egyházi ügy" fontosabb volt, mint ők maguk...

A keresztyének szolgálata a világban: Sors. Istentől rendelt sors tehát a papé is, úgyhogy rugdalódní el-lene lehetséges, de nem sok értelme van! Sokan sorsuk

elfogadása helyett inkább az "életet" választják, mert annak csillogása sokkal több örömet ígér, mint az Isten eszközeként való munkás részvétel az embervilágban. A tapasztalati tény azonban azt mutatja, hogy a "világi, elkötelezetlen" élet csábos ígéretei többnyire csak ígéretek maradnak, s ha leperegtek a nekünk rendelt homokszemek, akkor már nincs előlről/újra-kezdés! Az egyszeri, a megismételhetetlen, az a 70-80 évnyi nagyon kevéske idő teremti meg a felbecsülhetetlen értékét az életnek, a keresztény (azaz krisztuskövető) életnek is.

Az elkötelezettség mindig kockázatot is jelent. Gondviselésbe vetett reménységünk viszont azt sugallja nekünk, hogyha életünk kockáját a Jólsten veti el - csak úgy, Mindenható Játékossága alapján - abból számunkra csak jó jöhet elő. Ezért nem elégedetlenkedünk, sőt, igyekszünk hálát adni életünkért, hogy Isten kiváltságosai lehetünk, mert Ő csodásan "történik" közöttünk és bennünk minden nap...

Uram! Fakaszd ajkam há-lára, amikor visszatekintek életemben! Adj nekem hitet, hogy a holnapban tudok a Te segédemeddel jobb lenni, mint a mában voltam, s tudok majd kegyelmed által hasznosabb életet is élni, mint eddig tettem. Adj nekem Benned való derűs reménységet is! Add, hogy ne a nehézségekben, s bűneim elszomorító erejében vesszen el gyenge akarásom, hanem Rád figyelve igyekezzem a legtöbb jót megvalósítani az adott lehetőségek között. Uram! Ne engeddd, hogy úrrá legyen rajtam a kicsinyhitűség! Adj szolgáló akaratot, s kitartást a célok elérésére! Köszönöm, hogy velem vagy életem minden napján, érezhetem szeretetedet, s magam is szerethetek! Hallgasd meg könyörgéseinket, hogy békében és szeretetben tudjunk élni mindaddig, amíg engeded! Ámen

Sekrestye-imádság...

Uram, Istenem! Te püspökké/lelkipásztorrá tettél engem az egyházban, de látod, mennyire alkalmatlan vagyok ilyen nagy és nehéz szolgálatra. Ha nem segítettél volna, már régen elrontottam volna mindent. Ezért téged hívlak segítségül. Örömmel állítom szolgálatodba szívemet és számát. Taníts, hogy taníthassam népedet! Segíts, hogy igédet szüntelenül szívemben forgassam, és elmélkedjem rajta! Tégy követeddé, Uram, és semmiképpen el ne hagyj, mert ha magamra maradok, hamarosan elrontok mindent. Ámen

(Luther Márton "sekrestye-imádsága")

TERRANOVA
MÁRKAKERESKEDÉS
Hőszigetelő alapvakolatok,
csemperagasztó rendszerek
2390 TATA, Környei u. 6.
34/380-732 • 20/9268-130

Bethesda Bt.

Dr. Nagy Erzsébet
belgyógyász szakorvos,
hagyományos kínai orvos

TATA, VÁRALIA U. 2.
TEL: 34/487-834

Tudta Ön?

...hogy honlapon - több mint három éve(!) - reggelenkénti frissítésel „naponta”-ként egy-egy rövid áhítatot talál?

...hogy a vásárolt MP3-formátumban rövid felvétel után már leölték?

...hogy honlapunkat több mint 33ezer(!) alkalommal keresték fel, Európa számos országából, de visszajelzések érkeztek Amerikából, sőt Nepálból is!

...hogy honlapunknak köszönhetően az elmúlt két esztendőben a keresztelekre és esküvőre bejelentkezőknek több mint 30%-a(!) az interneten talált ránk?

Klikkeljen, olvassa! Támogasson minket érdeklődésével és hívja fel máskor figyelmét is!

Kedves Testvérem!

A 15. szemeszterünket kezdjük el nemsokára, hála legyen az ÚrIstennek! Újra hívogatók... szelet és türelemmel, bizva abban, hogy egyre többen éreznek rá a tanulás, az elgondolkodás ízére az Ige fényénél.

Feladatunk a „rég”: jó és rossz szétválasztása életünk végéig tartó küzdelmeink között. Az örök élet és biblikus élet felé az ugyan izzadság-cseppek munkát igényel, de a végeredményért érdemes időt, energiát áldozni, mert ezáltal jobban megértjük helyünket nemcsak a látó, de Isten látóhatáron, lelki világban is.

Ezért újragombázzuk Önt, csak idetartozik, érdeklődő barátait, továbbra is lelkipásztori szereket és tisztelget.

Franko Máttyás
tatali evangélikus lelkész

TATALI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, Bárány u. 2. Franko Máttyás ev.lk. Tel.: 487-834

Részlet

„Az önző ember szívébe más nem fér bele, csak saját maga, ezért ön-ző. A keresztény ember szívében azonban titokzatosan ott honolnak az istenes gondolatok is, s minél több van benne, annál inkább meglátszik az életén is, hogy ő nemcsak ennek, hanem egy másik (mennyei) országnak is a polgára. Az ilyen ember nemcsak előre néz, hanem fölfelé is, s ezért olyan távlatok is megnyílnak előtte, amilyenek az anyagba-ragadt ember számára soha...”

2009. szept. 6. Ünnepi istentisztelet igehirdetéséből